

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

RABİA NAZ VATAN BAŞTA OLMAK ÜZERE ŞÜPHELİ

ÇOCUK ÖLÜMLERİNİN ARAŞTIRILMASI VE BU

KONUDA ALINMASI GEREKEN TEDBİRLERİN

BELİRLENMESİ AMACIYLA KURULAN MECLİS

ARAŞTIRMASI KOMİSYONU

(10 / 1058, 1071, 1108, 1220, 1288, 1369, 1464, 1559, 1560)

1'inci Toplantı
31 Ekim 2019 Perşembe

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Cengiz Aydoğdu'nun, Komisyonun Genel Kurul toplantı saatlerinde de çalışma yapabilmesi için TBMM Başkanlık Divanından izin alındığına ilişkin açıklaması

III.- ARAŞTIRMA KOMİSYONLARI

A)GÖRÜŞMELER

1.- Komisyonun çalışma takvimi, Komisyonda görevlendirilecek uzmanların belirlenmesi ve Komisyona davet edileceklerin tespitine ilişkin görüşmeler

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
RABİA NAZ VATAN BAŞTA OLMAK ÜZERE ŞÜPHELİ ÇOCUK ÖLÜMLERİNİN
ARAŞTIRILMASI VE BU KONUDA ALINMASI GEREKEN TEDBİRLERİN
BELİRLENMESİ AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU
(10 / 1058, 1071, 1108, 1220, 1288, 1369, 1464, 1559, 1560)

1'inci Toplantı
31 Ekim 2019 Perşembe

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Rabia Naz Vatan Başta Olmak Üzere Şüpheli Çocuk Ölümünün Araştırılması ve Bu Konuda Alınması Gereken Tedbirlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu 12.07'de açıldı.

Komisyon Başkanı Cengiz Aydoğdu, Komisyonun Genel Kurul toplantı saatlerinde de çalışma yapabilmesi için TBMM Başkanlık Divanından izin alındığına ilişkin bir açıklama yaptı.

Komisyonun çalışma takvimi, Komisyonunda görevlendirilecek uzmanların belirlenmesi ve Komisyona davet edileceklerin tespitine ilişkin görüşme yapıldı.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından saat 13.21'de toplantıya son verildi.

31 Ekim 2019 Perşembe

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 12.07

BAŞKAN : Cengiz AYDOĞDU (Aksaray)

BAŞKAN VEKİLİ : Osman MESTEN (Bursa)

SÖZCÜ : Zeynep GÜL YILMAZ (Mersin)

KÂTİP : Ahmet ÖZDEMİR (Kahramanmaraş)

BAŞKAN – Kıymetli arkadaşlar, değerli basın mensupları; hepiniz bu 1’inci toplantımıza hoş geldiniz.

Toplantı yeter sayımız vardır.

Komisyonumuzun Başkanlık Divanı seçimi gündemli geçen toplantısının arkasından çalışma takvimimizi, usul ve esaslarını belirleyeceğimiz 1’inci toplantımızı açıyorum.

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARİ

1.- Komisyon Başkanı Cengiz Aydoğdu’nun, Komisyonun Genel Kurul toplantı saatlerinde de çalışma yapabilmesi için TBMM Başkanlık Divanından izin alındığına ilişkin açıklaması

BAŞKAN – Gündemimize geçmeden önce ilk olarak Başkanlık sunuşları kısmı kapsamında sizlere bazı hususlar hakkında bilgi vermek istiyorum.

Bildiğiniz gibi, 23 Ekim 2019 tarihli toplantımızda Komisyonumuzun Genel Kurul toplantı saatlerinde de çalışma yapabilmesi için İç Tüzük’ün 35’inci maddesi uyarınca Başkanlık Divanından izin istenmesi yönünde karar almıştık. Bu karar doğrultusunda Meclis Başkanlığına yazı yazılarak Komisyonumuzun Genel Kurulun toplantı saatlerinde de çalışma yapabilmesi için Başkanlık Divanından izin alındı. Buna göre Komisyonumuzun toplantılarında bulunacak üyelerimiz Genel Kurul çalışmalarında var görünecektir, yok yazılmayacaktır.

III.- ARAŞTIRMA KOMİSYONLARI

A)GÖRÜŞMELELER

1.- Komisyonun çalışma takvimi, Komisyonda görevlendirilecek uzmanların belirlenmesi ve Komisyona davet edileceklerin tespitine ilişkin görüşmeler

BAŞKAN - Şimdi, kıymetli arkadaşlar, Komisyonumuzun çalışma takvimini, çerçevesini ve çağıracağımız uzmanları, görevlendireceğimiz kişileri tespit amacıyla bu ilk toplantımızı yapıyoruz. Hem takvimi belirleyeceğiz, usulleri konuşacağız, hangi kurumlardan ne kadar, nasıl üye çağıralım, bilirkişi, uzman vesaire, bununla ilgili öncelikle Komisyon üyesi arkadaşlarımla görüş ve önerilerini almak istiyorum. Bu hususlarda söz almak isteyen varsa...

Buyurun efendim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Bence buna ilave edilmesi gereken, gitmemiz gereken yerler var mı, onu da bugün tespit edelim...

BAŞKAN – Elbette.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – ...ve özellikle önerim de Eynesil’e bizzat Komisyon olarak gitmektir. Çünkü olayın seyri ve ortadaki iddialar bizzat bizim olay yerini görmemizi gerektiriyor. Onun için benim önerim, öncelikle Eynesil’e ziyaret, birincisi bu.

İkincisi, kapsam geniş olduğu için, Komisyona başka faili meçhul çocuk ölümlerini de dâhil ettiğimize göre, bana intikal eden böyle iki tane olay var. Mutlaka Komisyon üyelerimize intikal eden başkaları da vardır. Onların da dâhil edilmesini istiyorum.

Üçüncüsü de elbette tespitleri yaparken kimleri davet edeceğimiz konusunda, üniversitelerimizden bu konuda görüş beyan eden iki üniversite var, birisi Hacettepe Üniversitesi, birisi de Karadeniz Teknik Üniversitesi, Adli Tıp Kurumunun dışında bunlar. Onların da dâhil edilmesini öneriyorum. Şimdilik aklıma gelenler bunlar, sonra gerekirse tekrar söz alırım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Hayrettin Bey.

Buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Öncelikle, epey geç de olsa başladığı için bu Komisyon çalışmaya, aslında anlamlı diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Geç başlamadık tam yani oluşturulduktan sonra başladık hemen.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yo, oluşturulduktan sonra değil zaten, oluşturulması anlamında söylüyorum.

BAŞKAN – Oluşması geç olmuş olabilir, evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – On yedi ay geçtikten sonra neredeyse oluşturuldu, o nedenle geç diyorum.

İkinci bir sitemim de, bu, aslında özellikle erk sahibi kişilerin, güç sahibi kişilerin şüpheli ölümleri karartmasının engellenmesi için aslında üzerine düşmemiz gereken bir Komisyon; yoksa birçok şüpheli çocuk ölümü olabilir. Bunlar aile içinde olabilir, orada karartmaya çalışabilirler, başka yerlerde yapabilirler, hani bu tarz davalara, cinayetlere rastlıyoruz ama bu Komisyonun bence en önemli amacı gerçekten güç sahibi olan kişilerin o güçlerini kullanarak karartmaları çocuk ölümlerini, bu tarz çocuk ölümlerini incelemek olmalı diye düşünüyorum. Buna dikkat etmemiz gerekiyor ve bunu yaparken de ben Başkanlık Divanının tamamen iktidar partisinden oluşmasını da en azından bir sitem olarak iletmeliyim. Geçen toplantıda annemin rahatsızlığı nedeniyle bulunamamıştım, o zaman da olsam itiraz ederdim. Bunu yapanların aslında en azından buna özen göstererek mesela “Ya, işte Başkan Yardımcısı da ana muhalefetten olsun, şöyle olsun.” diye dikkat etmesi gerekirdi diye düşünüyorum. Bu hem bir nezakettir hem bu siyasi birliktelik için gereken bir şeydir hem de Komisyonun daha etkili ve rahat çalışması için, insanlara aslında daha çok güven vermesi için de gereken bir şeydir. Buradan biraz yenik başladık diye düşünüyorum. Kusura bakmayın Sayın Başkan.

BAŞKAN – Estağfurullah.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet, neler yapılması gerekir? Bu zaten ilk toplantı. Ben çok fazla zaman kaplamak istemem bütün arkadaşlar da konuşabilsinler diye. Bir liste hazırladık, onu vereceğiz ama bu olay bir gazetecinin bile, gazeteci Metin Cihan’ın bile aslında gerçekten belki korku içinde yaşamasına ya da kendini tehdit altında hissetmesine neden olan bir olay, özellikle Rabia Naz cinayeti.

Bunlar neden oluyor? Yani neden acaba hakikaten bazı şeyler karartılabilir? Bunları görebilmenin bir yolu da yerinde gidip inceleme yapmak. Tabii ki bizler savcı değiliz. Ben bir hukukçuyum. Bir hâkim değiliz, asla kimseye yargısız infaz yapamayız, kimseyi suçsuz yere yargılayamayız, delil toplayamayız, böyle bir şeyimiz yok ama şunu yapabiliriz: O kasabada ne olmuş ya da başka bir kasabada ne olmuş? Neden konuşamış insanlar? Neler karartılmaya çalışılmış? Hangi baskılar uygulanmış? Bunları

en azından ortaya çıkarmaya çalışabiliriz gittiğimiz yerlerde. Yöntemimiz bir şekilde bu olmalı diye düşünüyorum. Bunun dışında da burada en ufak bir şüphesi, şaibesi olan insanların da asla buraya karışmaması gerekir diye düşünüyorum yani yerelde de. Mesela, ne bileyim, çantayı şüpheli bir şekilde bulan, yok eden, şunu yapan, bunu yapan... Hani bu olay değil sadece, soyut olarak söylüyorum. Oranın etkili, yetkili kişileriyle tabii ki biz görüşebiliriz ama onların bizim yanımızda başka kişilerle görüşürken bulunmamaları gerekir. Yani daha sonra, biz döndükten sonra orada yaşamaya devam edecek olan insanları biz korku içinde bırakmamalıyız, onların güvencesi de olmalıyız aynı zamanda. Usul açısından herhâlde dikkat edilmesi gereken şeylerden biri de bu diye düşünüyorum.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin maalesef bu konularda hızlı, etkin soruşturma yapılmadığından bahisle Türkiye aleyhine çok kararı var, benzer ihmaller yaşanıyor. Burada da özellikle Adli Tıp Kurumu başta olmak üzere uzmanların etkin soruşturma ve kovuşturma yapmaları önündeki engeller nedir, bizim bunu da tespit etmemiz gerekiyor. Bunu yapabiliriz mesela yani bunun için yerinde inceleme değil ama adli tıp uzmanları mesela neden etkili soruşturma yapamıyorlar ya da yerelde bununla ilgili soruşturma yapabilecek birtakım kurumlar neden yapamıyorlar? Hangi güçler onu engelliyor? Bunu da burada uzmanları belki kendi deneyimlerinden örneklerle dinleyerek bir yol açabiliriz kendimize. Belki bir tane, iki tane böyle toplantı yapıp ondan sonra onların da yönlendirmesi ışığında yerele gidebiliriz. Belki onların aynı zamanda bize yön göstermesi olabilir diye düşünüyorum.

Yani bu Komisyon bunları, özellikle siyasi erk sahiplerinin karıştığı iddia edilen şüpheli ölümleri ele alıp bir araştırma yürütmeyi başarırsa yurttaşların resmî makamlar hakkında taşıdıkları şüpheyi de bir nebze olsun giderebilme imkânımız olabilir diye düşünüyorum.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Sayın Tıgılı, buyurun.

NECATİ TIĞLI (Giresun) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Ben de Hayrettin Vekilim ve Filiz Vekilimin söylediklerine katılıyorum. Öncelikle bu değerlendirmeyi yerinde tespitle Eynesil ilçemize giderek, tespit yaparak görüşlerimizi bu doğrultuda alırsak daha sağlıklı sonuçlar elde edebiliriz ve de bu sonuçları elde ederken sadece belli bir kesimi, belli uzmanları değil, dört tane ana unsurumuz olması gerektiği kanaatindeyim çünkü dosyayı incelediğimizde, detaylı baktığımızda bunun bir kolluk kuvveti ayağı var, bir savcılık makamı kayıtları var, hastane kayıtları var, ailenin görüşleri var. Bunları ortak, eş güdüm içinde, ortak çerçeveye ele alırsak daha sağlıklı sonuçlar elde edebileceğimizi düşünüyorum.

Ben de sözlerimi fazla uzatmayayım çünkü diğer arkadaşlarımız da ne yapacağımız hakkında fikir beyan edecekler, ondan sonra tekrar görüşlerimizi söyleriz.

Teşekkür ederim Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Yılmaz, buyurun.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Değerli Başkanım, değerli üyeler; saygıyla selamlıyorum.

Şimdi, öncelikle ben bu Divan oluşturulurken oldukça demokratik koşullar altında oluşturulduğuna bizzat şahit oldum yani herkes tercihini yazdı kâğıda, bu Divan öyle oluştu.

Şimdi, burada iyi niyetle oluşturulmuş, kurulmuş bir Komisyon var iken en başta algıyı da doğru oturtur ve yönetirsek iyi olur diye düşünüyorum. Şimdi, “Zaten güçlü insanlar bunu karartıyor ve işte iktidar da bilmem ne..” Bunu bağlayarak açıklamak bana göre doğru bir yaklaşım değil.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “İktidar” demedim, “güç sahipleri” dedim.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ama hani, güç sahipleri, işte...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet, o ben de olabilirim.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – İşte bu doğru bir şey değil çünkü hepimiz burada gerçekten anneyiz, babayız, yani çocuklar hepimizin kırmızı çizgisi, en hassas noktası, iyi duygularla, iyi niyetlerle bir araya geldik, o nedenle hani böyle şeylere takılmadan samimi bir şekilde çalışabilmeyi diliyorum. Ben de yerinde tespitini, yerel dinamiklerin incelenmesinin kesinlikle uygun olacağını, hatta başlangıç noktasında onu koymamız gerektiğini düşünüyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Enginyurt...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Teşekkür ediyorum.

Öncelikli olarak gecikmeden dolayı hepinizden özür diliyorum.

Tabii, tartışma, anladığım kadarıyla Komisyondaki görev dağılımıyla ilgili. Bu konuda ben size katılmıyorum yani Başkan sizden, Kâtip sizden, Sözcü sizden, Yardımcı sizden. Burası altı üstü bir araştırma komisyonuydu, bunu dağıtabilirdiniz, doğru olan da buydu. Bu eleştirilecek bir konudur. Bundan da rahatsız olmamak gerekir. Ben de öyle olsun isterdim. Onun için bu fikrimi özellikle belirterek başlamak istiyorum.

İkincisi, Rabia Naz Vatan’la ilgili iki yıla yaklaşık zamandır aklımda olan bir sorunun bu Komisyon tarafından da araştırılması gerektiğini düşünüyorum. Rabia Naz’ın intihar ettiği söylendiğinde, baba isyan etmeye başladığında, gazeteler bunu dile getirmeye başladığında kafama takılan bir şey var: 11 yaşında 60 kilo ağırlığında bir çocuk o kadar mesafeyi nasıl koşarak atlardı ve intihar etti? Yani bir binanın üzerinden, çocuk 11 yaşında, 60 kilo, hızlı bir şekilde koşuyor ve 10 metrenin üzerinde bir mesafeye düşerek intihar edip ölüyor. Bu benim aklıma yatmadığı için Komisyona bir teklifte bulunmak istiyorum. Bu konuda adli tıp raporunu da doğru bulmuyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – 3 tane adli tıp raporu var.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Tabii, değişik raporlar da var. Doğru bulmuyorum. Bu konuda Komisyon takdir ederse “bir deney” deyin adına, “bir araştırma” deyin, aynı yaşta çocuklarla bir canlandırma yaptıralım, bir üniversiteyi görevlendirelim, bir eğitim kurumunu görevlendirelim, bir spor kurumunu görevlendirelim, 11 yaşında 60 kilo bir çocuğu yatay bir şekilde koşarak atlatalım -bakın, binanın üzerinden değil- eğer 4 metreyi geçerse çocuğun intihar ettiğini kabul edelim. Yani intihar etmiştir, öldürülmüştür, böyle bir kanaat bildirmek için söylemiyorum. Baştan beri kafama takılan bir şeyi tekrar burada Komisyonun huzurunda gönül rahatlığıyla, vicdani rahatlıkla anlatmak için bunu söylüyorum. Bu çocuk nasıl 11 metre atlayarak intihar etti? Dolayısıyla bu konu Komisyonumuzun gündeminde bence ilk ele alınacak konu olmalı. Bir yetkili okul, spor kurumu, atletizm kurumu, ne olursa, aynı yaşta çocuklar üzerinde deney yapılarak böyle bir atlayış ve intihar mümkün mü, bunun araştırılmasını ben Komisyonumuzdan rica ediyorum, teklif ediyorum. Tabii, dinlenecek isimler var, bu konuda ne söylediniz bilmiyorum. O kısma geçecek miyiz, daha sonra mı?

BAŞKAN – Daha sonra.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Daha sonra. Dinlenecek isimler var, gazeteciler var, bu konuda yazan çizenler, yörenin insanları var. Bu konuda hakkında suç isnat edilen vekiller var. Bu vekillerle ilgili babanın, gazetecilerin söyledikleri var. Bu vekiller de dinlenmeli, bunlar da gündeme gelmeli.

Yani burada güç gösterisi falan yok. Bir haksızlık, bir zulüm, bir çocuk ölümü... Bu sadece Rabia Naz için değil. Zaten Komisyonun amacı da o değil miydi? Yani Rabia Naz'ın şahsında bütün çocuk ölümlerinin araştırılmasıydı. Dolayısıyla hiç kimsenin gücüne bakmadan, hiç kimsenin makamına bakmadan, hiç kimsenin sıfatına bakmadan, hiç kimse hangi makamda etkilidir, yetkilidir demeden herkesin dinlenmesi gerektiğini, herkese söz hakkı verilmesi gerektiğini teklif ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Komisyon üyelerimizden, başka üyelerimizden talep...

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Üyelerden sonra ben talep ediyorum.

BAŞKAN – Tamam.

Buyurun.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Her ne kadar birinci toplantıda önerilip kısa bir görüşme yapıldıysa da bugün konu yeniden açıldığı için ben bu Divanın oluşmasıyla ilgili birkaç söz söylemek istiyorum.

Bilindiği gibi o oturumun başkanı bendim. Önüme gelen iki önergeden bir tanesi o sırada hazırlandı ama diğeri hazır olarak geldi. Şimdi, ben -sayın üyemiz konuştu- bütün üyelere inanıyorum, gerçekten samimiyetle bunu ifade ediyorum, bütün üyelerin bu kadar hassas bir konuda adil olacaklarına, asla kimsenin tarafında olamayacaklarına eminim ama bu Divan böyle oluşmamalıydı. Konuşan arkadaşlar yüzde 100 haklılardır. Sayın üyemiz çok samimi bir şekilde önergeyi hazırlamadan önce hiç olmazsa bu Divanda muhalefet isimlerinin de bazılarının bulunmasını teklif etti, sonra yazılı önergeyi de hazırlayarak verdi. İktidar partisinden de o önergeye isim koydu, yok sayıldı.

Değerli arkadaşlar, sayın milletvekilleri; Türkiye Büyük Millet Meclisi zaten 100'üncü yılına yaklaştığı bu dönemlerde itibarını kaybediyor. İtibarını kaybettiren birileri var, bir anlayış var, bir zihniyet var. Hele hele Cumhuriyet Haftası'nı kutladığımız, 29 Ekimin içinde bulunduğu haftada bu konuların üzerinde durmak her birimizin görevidir. Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında görev yapıyorsak bizim bu yüce Meclisin yüceliğini korumak gibi de bir görevimiz var. Bir yerde hazırlanan, yazılı metin olarak önümüze gelen bir önergeyi oyladık yani burada hazırlanabilecek bir önerge niye önümüze hazır geldi? Diğer bütün komisyonlarda olduğu gibi böyle hassas bir komisyonda bile iktidar partisinden değerli üyeleri kendi iradeleri yokmuşçasına önlerine gelen bir önergeyi sundular, oyladık, altışar oy aldılar. Bereket, Sayın Enginyurt, Başkana herhâlde güvendiği için 1 oy daha verdi de Başkan o 1 fazla oyla seçildi. Diğerleri 6 kişiler, 6 oy. Niye 7 oy değil? Oysa karma olsaydı, hanımefendi yoktu, 11 kişi vardı, ben inanıyorum ki 11 civarında oyla seçilecekti.

Şimdi, bu Komisyon üyeleri, Divandaki üyeler altışar oyla görev yapıyor burada, Başkan 7 oy, diğerleri altışar oyla. Bu dışarıya karşı verdiği görüntü doğru bir görüntü mü? Bence değildir ama yapacağımız bir şey yok. Her seçim gibi bu da bir seçimdir. Yani şimdi nasıl ki sistem tıkanınca 50+1 yerine 40+1'i önerenler çıkıyorsa iktidar partisinden, bu Komisyonda da belki çıkar bir gün ve komisyonlar üzerlerine aldıkları görevi Türk milletinin tamamının inanacağı, tamamının güveneceği ve sonuç itibarıyla, evet, "Gerçekten bunlar hakkını veren insanlardır." dedirtecek bir sonucu gene de çıkartmak bizim görevimiz olmalıdır.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben genel olarak bir not düşmek istiyorum. Bununla ilgili değil.

BAŞKAN – Buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Divanla ilgili zaten gerekeni söylediğimi düşünüyorum. Sadece, kayda geçmemiş olabilir diye ben genel olarak güç sahiplerini kastettim ama tek güç olarak iktidarı görüyorsa arkadaşlar, bilemeyeceğim.

BAŞKAN – Mahallî güç sahipleri de olabilir.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Öyle bir şey değil, her türlü güç sahiplerini yani “karartmaya müsait olan güç sahipleri” dedim.

Bir de bir konuya dikkat etmemiz gerekiyor. Anneyi bilmiyoruz ama baba çok hassas biri ve gerçekten gittiğimiz zaman bize tepki gösterebilir, bağırabilir, çağırabilir, başka şeyler olabilir.

BAŞKAN – Bunları konuşacağız zaten.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Eğer onun bu tepkilerine biz de tepki verirsek olmaz. Yani bu konuda bütün üyelerin hassas olması gerekiyor diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Elbette, elbette.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani ona hakikaten ayrı bir tolerans göstererek dinlememiz lazım. Hepimizin, çocuk sahibi olanların –daha doğrusu, illa olması gerekmiyor- ya da sevdiği çocuklar olanların o empatiyi kurarak davranması gerekir. Babanın özel hassasiyetleri var ve çok haklı yani bu konuda.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Kıymetli arkadaşlar, bu Divan seçimiyle ilgili konuya hiç girmek istemedim ben. Elbette eleştirirsiniz, eleştiriniz kısmen haklıdır da ancak Sayın Nuhoğlu’nun “Kendi iradeleri yokmuş gibi, başka yerde hazırlanmış gibi...”, bunlar maksadını aşan sözler. Divan seçimi Sayın Yılmaz’ın ifade ettiği gibi demokratikçe olmuştur. Demokrasi budur ama bu işin bir de nezaketi vardır. “Şöyle olsa daha nezaketli olurdu.” dersiniz, ben de o eleştiriye kabul ederim fakat orada kalmak kaydıyla. Burası bir yasama Meclisi, burada hepimiz milletimizin çok kıymetli oylarıyla geldik. Herkesin iradesi vardır, herkesin kendi iradesi vardır. Henüz işin başındayız, göreceğimiz zaman içerisinde, ben Komisyon üyelerimizden siyasi eleştiri yaparken bu hususa dikkat etmenizi bilhassa istirham ediyorum.

Buyurun.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Sayın Başkanım, değerli arkadaşlar; bu konunun uzatılmaması için cevap da vermek istemezdim ama teklifi hazırlayan ben olduğum için buna bir cümle cevap vermek gerekir. Doğru, hazırlayarak geldim ama ofisimde hazırlayarak geldim. Yani komisyona seçilen bir üyenin ofisinde hazırlanarak gelmiş olması, onun bir başka yerden dikte edilerek bu listenin sunulduğu anlamına gelmez. Dolayısıyla, bunu asla kabul etmediğimi ifade etmek isterim. Bir siyasi parti olarak önerimizi kendi arkadaşlarımızdan yana kullanmış olabiliriz, öyledir ve burada da sonuç böyle neticelenmiştir. Sayın Başkanımın söylediği gibi sonuç üzerinden eleştiri elbette yapılabilir ama hazırlanış şekli, sunulmuş şekli ve seçilme anlamında da maksadını aşan ifadeleri kabul etmediğimi ifade etmek isterim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Buyurun efendim.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Şimdi, değerli arkadaşlar, ben Komisyon üyesi olmamama rağmen toplantıya katıldım, mümkün olduğunca çalışma düzeninizi de bozmamaya özen gösteriyorum, hepimiz söz aldıktan sonra söz hakkımı kullanmak istedim ama birkaç şeyin kayıtlara geçmesi gerektiğine inanıyorum. Kişisel kanaatim tabii ama birincisi 27’nci Dönem Parlamentomuzun en önemli kararlarından bir tanesinin bu Komisyonun kurulması olduğunu düşünüyorum. Keşke çok daha işlevli bir Parlamentomuz olsa, çok daha memleketteki gerçek gündemlerle ilgilenebiliyor olsak da başka gündemler için de aynı şeyi söylemiş olabilsem fakat maalesef genel olarak Meclisin işlevsizleştirilmesi sürecinin ender olarak aşılabilirdiği başlıklardan bir tanesi bu Komisyonun kurulması. Bu açıdan özellikle kamuoyunda konunun gündeme getirilmesinde, tartışılmasında, takipçisi olunmasında emeği geçen yurttaşlara öncelikle teşekkür etmek gerekiyor. Sanıyorum ki Parlamento ancak onun üzerine bu kararı alabilirdi ve -Komisyonun kendisi için söylemiyorum ama- kuruluşu gerçekten çok gecikmeli oldu, çok uzun tartışmaların, kontrolsüz tartışmaların devam ettiği bir tabloda nihayetinde artık –açık söyleyeyim ki- mecburen kurduk. Yani kamuoyu öyle bir baskı oluşturdu ki artık “Bu Meclis bunu da yapmayacaksa ne yapacak?” denilen bir noktada nihayet hep birlikte bu Komisyonu kurmuş olduk. Geç oldu ama umuyorum bu gecikmeyi de telafi edecek verimli, anlamlı, önemli bir çalışmayı hep beraber yürütebiliriz. Bu Komisyon üyesi arkadaşlarımız kuşkusuz üstlendikleri sorumluluğun bilincindedir, farkındadır. Bütün kamuoyunun gözlerinin bu Komisyonun üzerinde olduğunu bir kez daha burada hatırlatmayı da kendi adıma görev biliyorum.

Şimdi, bu vesileyle arkadaşlar, bir, Komisyon kurulduktan sonra Komisyonun iç yapısına ilişkin bir tartışma devam ediyor ama bir adım geri gitmemiz gerekiyor. Herkes kendi yaşadığı sorunları biraz görüyor, biliyor, dinlendiriyor gibi olmasın ama maalesef şu anda bizim İç Tüzük’ümüz oluşturulan komisyonların sadece grubu olan partilerin temsilcilerinden oluşmasına izin veriyor. Bir kere bana sorarsanız sakatlık burada başlıyor. Yani 12 üyeli Komisyonun zaten 6 üyesi 1’inci partiden oluşmuş durumda. Bu Komisyonun hatası değil, mevcut İç Tüzük ve komisyonların oluşum süreci böyle. Buradaki sakatlığın bir kere kayıtlara geçmesi lazım. Yani daha bu Komisyon oluşurken mecburen zaten 1’inci partinin çoğunluğuyla oluşuyor, yüzde 50’sini almış durumda eğer “Cumhur İttifakı” olarak bakarsak zaten çoğunluk yani Parlamentodaki yansımaya buraya taşıyor. Burada bence özellikle böylesi hassas konularda yani toplumun vicdanen yaralandığı ve en azından vicdanları rahatlatma amacı güttüğümüz bir araştırma komisyonunda başka teamüllerin işletilmesi, geliştirilmesi gerekir. Bu Komisyon madem bu sorunla karşı karşıya bunu da gündemine almalı, en azından raporuna belki bunu da eklemesi gerekir. Yani buradaki Komisyonun amacı toplumda oluşmuş bir yaraya Parlatmentonun bütün hassasiyetleri gözeterek çözüm üretmeye çalıştığı, buna ilişkin bir tartışma yaptığı, araştırma yaptığı, yaklaşım geliştirmeye çalıştığını anlatmaksa bir kere o çoğulcu yapının buraya yansıtılması gerekir. Bu Komisyon zaten çoğunlukçu bir yapıyla oluşmuş durumda. Maalesef ama maalesef bunun üstüne de –gerçekten ben bugün toplantıya da o yüzden geldim- kusura bakmayın, hani haddimi aşmak istemiyorum ama ayıp etmişsiniz arkadaşlar. Yani zaten 6 AKP milletvekilinin olduğu bir komisyon kurulduğu anda zaten kamuoyunda... Şimdi, Allah aşkına herkes elini vicdanına koyup düşünsün. Kamuoyu şöyle bir tedirginlik taşıyor. Ben de kelimeleri çok hassasiyetle seçmeye çalışıyorum, hiç kimseyi zan altında, töhmet altında bırakmak istemem, hiç kimseyi gereksiz yere suçlamak istemem ama vatandaştaki algı şu mu, bu Komisyonun kurulmasına neden olan şey, vatandaş diyor ki: “Bir cinayet işlendi, cinayet iktidar partisi milletvekili ve onun dolayındaki birtakım insanlar için içinde olduğu için üzeri örtüldü.” Bu kaygıyı taşıyor vatandaş. Şimdi, biz bu kaygıyı ortadan kaldırmak üzere bir komisyon oluşturalım diyoruz. Komisyonun çoğunluğunun iktidar partisinden oluşması yetmiyor, bir de üste bir Başkanlık Divanı çıkartıyorsunuz bu vatandaşın karşısına, “Bu Komisyon bunları

araştıracak ama bu Komisyonunun bütün Başkanlık Divanı da Adalet ve Kalkınma Partisi üyelerinden oluşacak.” diye bir görüntü veriyorsunuz. Bakın, ben bu Komisyonun üyesi olmayan bir milletvekili arkadaşınız olarak sizi uyarıyorum, bu sizi töhmet altında bırakıyor kamuoyunda. Zaten Komisyonun kuruluş gerekçesi bunu ortadan kaldırmaktı, şimdi tam tersi bir noktaya geldi. Yani şu anda bu Komisyon neyle tartışılıyor kamuoyunda? İnsanların vicdanını rahatlatacak bir çalışma yapacak güveni vermiyor. Şimdi, asla şöyle düşünmeyin: Teker teker buradaki hiçbir arkadaşımı hedef tahtasına yerleştirmiyorum. Sizler kamuoyunda kişisel kimliğinizin ötesinde siyasi kimliğinizle tanınan, bilinen insanlarsınız. Yani şu anda sizi insanlar Adalet ve Kalkınma Partisi milletvekili olarak öncelikle değerlendiriyor. Bunun için de vatandaşa kızamayız. Dolayısıyla, ben oluşum süreci açısından -gerçekten nerede hazırlandığı önemli değil, kim hazırlamış olursa olsun, kusura bakmayın ama- yanlış hazırlandığını düşünüyorum, o listenin, o teklifin, o önerinin. Toplumsal alanda zaten Parlamentonun itibarının tartışıldığı bir dönemdeyiz. Vatandaş nezdinde “Zaten bizim gerçek sorunlarımızın konuşulduğu, tartışıldığı bir yer değil.” fikri hâkim hâle gelmişken Komisyonunda da bunun minyatür bir örneğini bir kez daha vermemenizi öneririm. Ama olmuş, bundan sonrasına ilişkin bu ek yükü beraber çok daha büyük bir hassasiyetle, çok daha büyük bir özenle, çok daha büyük bir şeffaflıkla yani kamuoyunun, bu Komisyonu izleyen insanların vicdanlarını rahatlatacak, güven verecek bir sorumluluğunuz olduğunu söylemek istiyorum.

Ben kendi adıma Komisyonun üyesi olmayan bir milletvekili olmakla birlikte Komisyonun bütün çalışmalarını yakından takip etmeye çalışacağım. Yani bu açıdan İç Tüzük’ün bana tanıdığı bütün hak, yetki, halkın verdiği görev, sorumluluk ne gerektiriyorsa bunu yapmaya gayret edeceğim. Umuyorum Komisyon bizi karşı karşıya getirecek çalışmalar yapmasın. Yani ilk adımda maalesef şu anda “Birlikte bir sorunu çözebilecek bir Komisyon oluşturduğumuz.” fikri oluşmamış durumdadır. Bunu da takdirlerinize sunuyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Özdemir, buyurun.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) - Başkanım, şimdi Adalet ve Kalkınma Partisi milletvekili olmak bulaşık ve kirli bir iş değil, kirli bir şey değil.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Estağfurullah, ben öyle bir şey söylemedim.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Kamuoyu böyle algılıyor olabilir ama şimdi, biz birlikte çalışıyoruz ve çalışmaya da henüz başlamadık, bu konuyu araştırmaya başlamadık. Bu konuyu araştırmaya başladığımızda göreceksiniz Ahmet Özdemir, Erkan Baş, Filiz Kerestecioğlu bu konuda orada hayatını kaybetmiş küçük bir çocuğun hayatına kimin son verdiğinin hassasiyetiyle çalışacaktır. Bunun benim iktidar kimliğimle bir alakası yok. Kamuoyu böyle algılıyorsa bile -şimdi biz birlikte çalışıyoruz- bu algıyı ortadan kaldırmak sizin ve bizim elimizde ve yeni bir başlangıç yapmışız.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Ahmet Bey, siz bunu yapabildiniz işte. Şu Divanı oluştururken bunu gösterecektiniz.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Tamam. Benim 2 çocuğum var ve o çocuğun başına gelmiş işin sorumlusu kimse onun hesabını sormaktan büyük bir memnuniyet duyarım, siz böyle bakın bu olaya. Burada kâtip üye olup olmamam benim için önemli değil, söylüyorum size benim için önemli değil. Sizin yaptığımız çalışmanın ve bizim birlikte yaptığımız çalışmanın sonucuna göre bir karar vereceğiz. Bizim AK PARTİ milletvekili olmamız veya sizin başka bir siyasi partide olmanız bu Komisyonun çalışma gündeminde hiçbir zaman olmayacak.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Olmuş ama Ahmet Bey, bakın, olmuş, 4 üyesi var 4’ü de AK PARTİ’li olmuş yani.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Çalışmaya başlayamadık, çalışmaya başlayalım bence.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Erkan Bey, bundan kurtulursanız...

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Ben size güveniyorum, diyorsunuz ki: “Ben bu kaygıyı taşıyorum.”

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – O zaman sorun yok.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Peki, “Bunu niye göstermediniz?” diye de soruyorum.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Gösteriyorum bunu.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Hayır. Yani diyorsunuz ki: “Bizim burada aramızda bir parti farkı yok.”

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Evet.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Tamam ben size katılıyorum. Niye 4 Divan üyesi de AK PARTİ’li o zaman?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Çalışmaya başlayamadık Erkan Bey, lütfen artık çalışmaya başlayalım.

BAŞKAN – Devam edelim.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Ya, arkadaşlar böyle tartışacaksak olmaz. Bakın, siz beni ikna etmeyin, siz toplumu ikna edin. Ben size olanı sunuyorum.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Tartışmayacağım. Başkanım, özür diliyorum, bitiriyorum.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Çalışmayı engelliyorsunuz.

ERKAN BAŞ (İstanbul) – Estağfurullah ya!

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Engelliyorsunuz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bir dakika o zaman ben de söz alıp tekrar bunun üstüne konuşabilirim “Engelliyorsunuz.” dersiniz. Bu bir alelade anlayış meselesi.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Filiz Hanım...

BAŞKAN – Hayır hayır.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Başkanım, bitiriyorum.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Hayır, başlamasa ne olur yani ben onu anlamadım? Hayır, başlayalım, işimizin adı ne? Arkadaş konuşuyor.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Üslup hakikaten doğru değil yani. “Hiç çalışmaya başlamadık.” Azarlayın o zaman bizi, bağırın o zaman.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Cemal Ağabey, bitiriyorum.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – “Niye bunu konuşuyorsunuz?” diye dövün o zaman. Öyle oluyor.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Allah, Allah...

BAŞKAN – Cemal Bey, lütfen.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ama lütfen Sayın Başkanım, sen müdahale et buna, gözünü seveyim. Yani şu an yaptığımız çalışma değil mi?

BAŞKAN – Çalışma, çalışıyoruz.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Evet.

BAŞKAN – Ahmet Bey, sözünüzü bitirin lütfen.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Şimdi, biz bu çalışmaya başlarken hepimiz insani hassasiyetlerle hareket edeceğiz ve böyle bir sonuca gideceğiz. Bundan hiçbirimizin endişesi yok, benim sizden sizin de benden yoktur diye umuyorum. O yüzden bu hassasiyetle başladığımızda her komisyonun, her sistemin, her çalışmanın muhakkak arızaları olur; o rızaları o sistemin içindeki kişilerin kabiliyetleri ortadan kaldırır veya kabiliyetsizlikleri o arızaları daha büyük arızalarla tetikler. Biz bu duyguya ve kabiliyete sahip olduğumuzu düşündüğüm için bu konuda bize güvenmenizi istiyoruz, biz de size güveniyoruz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sayın Başkanım, ben de bir söz istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Süllü.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hanımefendi uzatılıyor dedi ama şimdi o güven öyle bir şeydir ki tesis edilmesi...

BAŞKAN – O konu üzerinde mi konuşalım?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet.

BAŞKAN – Konuşmayalım o konu üzerinde.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O konu üzerinde konuşacağım çünkü hanımefendinin tavrı, beyefendinin söyledikleri üzerine... Aslında konuşmamaya kararlıyım ama bu konuyu kısaca geçtikten sonra farklı bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN – Fakat siz bizden ekstra bir şey istiyorsunuz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ne yönde?

BAŞKAN – Küçük bir açıklama. Ben sizin her söylediğinizi anlayışla karşılıyorum. Burada demokrasi bütün kurallarıyla işledi, Meclis İhtüzüğü neye amirse o yapıldı. Bir nezaket istiyorsunuz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, nezaketin ötesinde bir şey istiyoruz.

BAŞKAN – Ben dedim ki: “Burada haklısınız, öyle olabilirdi.” Ama olmadı. Tekrar olabilir yani bu şey değil ama bunu uzatmayalım lütfen.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi uzatma uzatmama noktasında argümanlar yanlış, doğru sunulmuyor ortaya.

BAŞKAN – Yani ortada bir ayıp yok, ortada bir kusur yok, ortada bir yanlış yok ama “Şöyle olsa daha iyi olurdu.” Elbette daha iyi olurdu, olmadı ama yanlış olmadı, orada anlaşalım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, yanlış olduğunu düşünüyoruz. Bakın, yanlış olduğunu düşünüyoruz ki kamuoyundaki tepki tam da o yönde. Şimdi, beyefendi dedi ki: “Ben size güveniyorum, siz de bana güvenin.” İşte, o güveni oluşturmak ilk başlangıç noktasında siz ona zorunluydunuz çünkü tüm olayın kilitlendiği nokta bir güç gösterisiyle soruşturmanın sekteye uğradığı yönündeydi. Herkes Türkiye’de bunu biliyor, bu bir intihar değil, bu bir atlama değil, bir kaza değil, bu bir cinayet. Bunu herkes biliyor Türkiye’de. İşte, dün daha Türkiye gazetesi yazarı, yandaş gazetenizde, sizden yana olan bir arkadaşımız “Rabia Naz bir cinayettir.” diyor. Üzerine basa basa söylüyor.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Siz dakika bir, gol bir oldunuz. Hiç araştırmadan hükmü verdiniz, hükmünüz bittiye kapatalım toplantıyı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, bir dakika, hayır, ben söylemiyorum, ben vermiyorum.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen karşılıklı konuşmayalım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben vermiyorum, hükmü verenler var bu ülkede. Şimdi, hükmü verenlerin olduğu noktada da bir güç gösterisi uygulanıyor. Şimdi, o güç gösterisini daha Komisyon kurulduğu gün dakika bir, gol bir hesabı Komisyonun o şekilde oluşmasıyla o güveni sarsan sizensiz. Bizi arayan herkes diyor ki: “Ya biz sevinmiştik bu Komisyon kuruldu diye ama bu Komisyon daha ilk başta tavırlarını gösterdiler aman dikkat edin.” diye bizi uyarıyorlar. “Aman dikkat edin, her zaman yaptıklarını yapacaklar yine.” diyorlar, bizi uyarıyorlar var. Biz onun üzerine bunu söylüyoruz. Siz aslında diyorsunuz ya, “Ben size güveniyorum.” Bizim birbirimize güvenmemizin bir önemi yok.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Çok önemi var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, bakın, biz güveniyoruz, biz milletvekiliyiz. Biz birlikte çalışacağız, biz güveniyoruz. Güvenmek de birbirimize gereken şekilde saygı ve sevgiyi gösteririz ama bu konuda kamuoyunun bakış açısı son derece önemli. Biraz önce çok güzel bir şey söylendi. Evet, bu son derece kamu vicdanını yaralayan bir olay. Dolayısıyla, bu kamu vicdanını birazcık rahatlatmak açısından ilk başta bu adım atılabilir, ben geriye dönmeyecektim, bu konuyu da gündeme getirmeyecektim. Herkesin demokrasiye bakış açısı çok farklı oluyor tabii, bizim demokrasiye bakışımız farklı, sizlerin farklı. Bunu zaten bütün ülke biliyor. Dolayısıyla, buradaki nokta güven meselesinde. Hani bu güven konusu açıldı diye bu konuya dönmek istedim. Geri kalan bölümlerde konuşacağım tekrar.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim, sağ olun.

Buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben de aslında güvenle ilgili sadece bir iki şey söylemek istiyorum. Hani başta da söyledim, beklediğim bir nezaketti ve aslında demokrasiydi de tabii ki. Hani bunu beklemek ne kadar doğru, ne kadar yanlış bilemem ama benim anlayışım böyle.

Yalnız bu güvenden ziyade Sayın Ahmet Bey, bir prensiple oluşabilecek bir şeydir. Yani herkes şöyle der mesela: “Biz bir aileyiz.” Aynı zamanda orada emekçiyi sömürür ya da der ki: “Bizim toplumumuzda asla böyle bir şey olmaz.” Ama çok ciddi bir şiddet vardır mesela. Yani bunu önlemek için siz prensipleri koyarsınız. Aynı şekilde demokrasinin de prensipleri vardır yani aslında burada talep edilen buydu ve bu Komisyonun adı aynı zamanda “şüpheli çocuk ölümlerinin araştırılması Komisyonu” olduğu için ve başta söylediğim güç sahibi kişilerin karartmasının aynı zamanda engellenmesi gerektiği için özellikle buna özen gösterilmesi gerekirdi. Yani kamuoyu bundan daha çok tatmin olurdu. Sadece söylediğimiz şey bu. Yani buna özen gösterecek olan da sizsiniz çünkü çoğunluk sizsiniz. Siz zaten her durumda hanginizi isterseniz seçersiniz, başkanı, başkan vekilini... Bizim böyle bir şansımız yok ki ama bunu başka komisyonlarda ya da en azında benim üyesi olduğum Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonunda başarabiliyoruz mesela. Yani burada yapılabilir, başkan başka, başkan vekili farklı parti, kâtip üye farklı partiden olabiliyor ve bu daha iyi, sağlıklı bir çalışmayı yürütmeyi sağlıyor. Bu prensiptir, güvenle alakalı olan bir şey değil. Yoksa ben sizleri tanımıyorum, kime güveneyim, kime güvenmeyeyim hiç böyle bir şeyle hareket etmem. Ben prensiplerle hareket etmek istiyorum, umarım hepimiz de öyle hareket edeceğiz.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Kerestecioğlu.

Var mı arkadaşlar başka söz isteyen? Yok.

O zaman gündemimizde takvim için bizim bir çalışmamız var, onları bir arz edeyim size. Şimdi, üzerinde bulunduğumuz konu Rabia Naz ve şüpheli çocuk ölümleri. Çerçeveyi çizmemiz çok önemli yani ne kadar geniş bir çerçeve tutuyor. Rabia Naz olayını bütün detaylarıyla inceleyeceğiz ancak

“şüpheli çocuk ölümleri”nde benim düşündüğüm bu konunun hukuki, sosyolojik, psikolojik, toplumsal boyutları, bu konuda ülkemizdeki taraf olan adli yargı yerleri, emniyet, asayiş vesaire, üniversiteler, bu konuda araştırma yapan, ayrıca sivil toplum kuruluşları gibi bunlardan da uygun göreceğimiz isimlerin burada dinlenmesi. Yani önce konunun ülkemiz açısından içinde bulunduğumuz dönem açısından sosyolojik olarak algılanması için burada birkaç toplantıda dinleme yapalım, daha sonra Rabia Naz olayını özellikle inceleyeceğimiz için, münhasıran, spesifik olarak o olaya odaklanacağız. Giresun’a gideceğiz, orada arkadaşlarımızın, sizlerin uygun göreceği tarafları dinleriz diye düşünüyorum. Bu çerçevede bugün toplandık. Bundan sonraki toplantımızda bugün tespit edeceğimiz kurumlardan yetkili ve bu konunun uzmanı kişileri çağırıp dinleyelim diyorum. Ayrıca sizlerin teklifi ne olur kimleri çağıralım, nasıl çağıralım gibi isimden ziyade hangi kurumdan hangi konuda dinleme yapalım ve aralık ayı gibi Giresun’a gidelim diye düşünüyorum arkadaşlar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bütçe gelecek herhâlde Aralıkta.

BAŞKAN – Bütçeden önce gideriz. Bütçe Aralığın galiba 11’inde filan, öyle biliyorum, Aralığın başında gideriz veya...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İlk önce Eynesil’e niye gitmiyoruz? Eynesil’den başlamak daha doğru değil mi? Yani olayı görelim, konuya herkes vâkıf olsun, ondan sonra kimi çağıracağız, kimi çağırılmayacağı filan gelişmeleri olsun. Eynesil’de olay yerini görmek için başlangıç yeridir.

BAŞKAN - Şimdi, ben de şöyle düşünüyorum: Oraya gitmeden önce burada, Türkiye’de bu işin genel durumunu dinlese birkaç toplantı, sonra Eynesil’e gitsek diyorum. Arkadaşlar ne diyor bu konuda?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Genel durumdan kastınız ne?

BAŞKAN – Yani üzerinde bulunduğumuz konunun hukuki çerçevesi nedir, sosyolojik durumu nedir, bu konudaki mesela Emniyetten, Adalet Bakanlığından, İçişleri Bakanlığından gelen arkadaşlarımız bize tabloları sunacaklar, istatistikleri sunacaklar. Bir bilgimiz olacak, bir ön bilgimiz olacak, bir çerçeve çizeceğiz.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkanım, bizi yönlendirebilirler, algı yaratabilirler. Benim korkum şu: Birileri gelip bizi burada yönlendirmeye çalışabilirler çünkü bu süreçte herkes incelemiştir, ben de çok inceledim. Adli tıp kurumları bile yönlendirildi, savcılık yönlendirildi. Bu bilgilere hepimiz vâkıfız. Yani gelip bizi yeniden yönlendirmelerine fırsat vermeyelim. Taze, saf, sade hâlimizle gidelim, olayı yerinde görelim. O barakada neler oldu? Oradan gerçekten atlanır mı? Baraka var mıydı, yok muydu? Kameralar vardı da mı kaldırıldı? O hastaneye götürüldüğünde hastanede niye ilgilenilmedi? Yani yerinde tespitlerimizi yapalım, ondan sonra başlayalım, ondan sonra gelenler onun üzerine bize ne söylerse söylesin. Bizim kanaatlerimiz o doğrultuda ya değişik farklı yöne gider ya da sabitleşir. Orası en önemli, Eynesil’den başlamalıyız ve Türk milleti görmeli ki bu Komisyon ciddi çalışıyor, işte, gitti olay yerinden başladı. Yoksa burada dinlemeye başladık, sürüncemeye kaldı bu iş, “Gene bu iş sulandı.” kanaati olur.

BAŞKAN – Hayır, yine gideceğiz, çok uzun da değil, bir on beş, yirmi gün sonra gideceğiz.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Efendim, gideceğiz ama dinledikten sonra değil, bir kanaat sahibi oluşsun hepimizde. Olay yerini görelim, oradaki kanaatler kafamıza yerleşsin, harita yerleşsin, sokaklar yerleşsin, bina yerleşsin. Ondan sonra ister uzmanlar gelsin bize anlatsın, isterse hukukçular, isterse Emniyet, kim gelirse gelsin ama olay yerini görelim.

Benim önerim, düşüncem bu.

BAŞKAN – Peki.

Buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Başta bir iki toplantı belki burada yapıp ondan sonra gidelim diye bir şey demiştim ama diğer taraftan düşündüğümde hakikaten kamuoyunun ve ailenin çok ciddi bir beklentisi var. O yüzden en fazla on beş gün sonra bence bir kere gidebiliriz. Yani bu bir kere zaten bir kere olmak zorunda değil yani belki gideriz, dinleriz, en azından biraz yatıştırılmaya vesile olmuş oluruz. Yani geldiler ve ilgileniyorlar hani popülist bir yaklaşımda bulunmak istemem ama biraz kalplere hitap etmek zorundayız ve insanlar bunu bekliyorlar bizden. O yüzden bence fazla geciktirmeden gidip en azından bir ilk incelemeyi yapıp yani ilk görüşmeyi ya da gidip sadece bir geçmiş olsun deyip “Biz bunu araştırıyoruz, bakın, bunun için geldik size ama tekrar geleceğiz.” deyip ondan sonra burada uzmanları dinleyebilir, devam edebiliriz diye düşünüyorum. Takvim olarak benim önerim böyle.

BAŞKAN – Cemal Bey...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Başkanım, tabii, ben Ordulu olmam münasebetiyle -Necati Bey de Giresunlu- aralık ayı dediğinizde hava şartları çok kötü olabilir her şeyden önce.

BAŞKAN – Aralığın başı.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Buna bir dikkat etmeniz gerekir çünkü bizim ora maşallah sisten pustan hiç gözükmediği için uçağın bazen dört beş gün inmediği bile oluyor. Yani Sayın Cumhurbaşkanını mitinge geldiğinde bile bir gün dört saat boyunca inememişti. Dolayısıyla, böyle bir durumlarla karşılaşmamız mümkün.

Bir diğeri de Hayrettin Bey’e katılıyorum, biz buraya bir gidelim. İşte, ben diyorum ki: Oradan atlamak mümkün değil ama görmedim. Görmediğim bir bina, yol ya da çocuğun düştüğü yer üzerinden konuşuyoruz. Çocuk nereye düştü, neredeydi? Bir görelim, sonra dinleyeceklerimizi zaten dinleriz veya dinleyeceğimiz insanlar zaten bir şekilde buradakilerin de sahip olduğu bilgileri anlatacaklar. Yani buradaki insanların hepsi şüpheli çocuk kayıp ölümleri konusunda bilgi sahibi insanlar çoğu. Rabia Naz Vatan konusunu da iki senedir bir şekilde zaten hatmettik, ezberledik artık yani konuyu biliyoruz ama önemli olan, doğru olan bence -ben Hayrettin Bey’e, tekrar söylüyorum, katılıyorum- bir gidip görelim. Orada yerinde bir dinleyelim. Yani 3 tane ayrı adli tıp raporunun verildiği bir ölüm olayını biz bizatihi görüp de en azından hâkim değiliz, savcı değiliz, polis değiliz, adli tıpçı değiliz ama binaya bakalım, yere bakalım, bir bakalım, nerede olmuş. Yıkıldığı söyleniyor, oranın dağıtıldığı söyleniyor, HTS kayıtlarının alınmadığını biliyoruz, duyuyoruz. Onun için bence de bir an evvel -hem hava şartlarını göz önüne alarak- kasımın ilk haftası gibi gidilirse ve biz orayı görerek, bilerek burada konuşmaya, araştırmaya devam edersek daha iyi olur kanaatindeyim. Yani dinleyeceklerimizi de zaten teklif edeceğiz, 3’üncü madde olarak da belirtmişsiniz, dinlenecek insanları da ondan sonra dinleyelim. Ama birisi bizim kafamızda veya bizi yönlendirecek bir çalışma, bilgi verecekse zaten ona açık değiliz, kapalıyız ona.

BAŞKAN – Gayet tabii yönlendirme olmaz.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Onun için bir an evvel hava şartlarını da göz önüne alarak ben kasımın ilk haftalarında gitmenin daha faydalı olacağını düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Buyurun.

NECATİ TİĞLİ (Giresun) – Sayın Başkanım, Cemal Vekilime katılıyorum. Gerçekten bizim orada sis çöktüğü zaman bir hafta, iki hafta kalkmadığı oluyor. “Aralık ayı” dediğiniz zaman -tam da kirli hava mı derler Cemal Vekilim- gerçekten görüş alanı olmuyor. Sayın Hayrettin Vekilime de katılıyorum, bence Aralık ayı çok uzun bir zaman bir an önce, ilk yapmamız gereken... Arkadaşlarımın adına da haftaya gitmeyi talep ediyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Baktım, haftaya güneşli güzel bir hava var Giresun’da.

BAŞKAN – Karadeniz eski iklimini kaybediyor, ben eski Artvin Valisiyim, bölgeyi çok iyi biliyorum.

Doğru, haklısınız. Peki arkadaşlar, o zaman en kısa zamanda gitmeyi ayarlayacağız. Bu, kasımın ilk haftası olur herhâlde, sizleri bilgilendiririz önceden.

Uzman talep edilecek kurumlar listesini ben size arz edeyim. Adalet Bakanlığı; İçişleri Bakanlığı; Emniyet Genel Müdürlüğü; Sağlık Bakanlığı; Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı; Adli Tıp Kurumu; üniversiteler. Üniversitelerden Hayrettin Bey, Hacettepe, Karadeniz dedi. Bizim yaptığımız araştırmalarda bu konuyla en çok Marmara Üniversitesi ilgilenmiş. Bunlardan birer uzman talep ederiz, dinleriz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bu sizin öneriniz galiba.

BAŞKAN – Benim önerim.

Başka hangi kurumları...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Barolar var, çocuk hakları komisyonları var, onlar çok daha fazla vaka inceliyorlar. Adli tıp var, TTB var.

BAŞKAN – Baroları, adli tıp kurumunu çağırıyoruz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ayrıca isimler de var. Yani isim olarak önereceğim benim var. Mesela yıllarca çocuk hakları konusunda çalışmış insanlar var. Yani o alanda hizmet vermiş, neler olabildiğini, aile içi istismardan tutun da bir dolu vakaya kadar incelemiş insanlar var. Baroların çocuk hakları komisyonu var, belki onlar uygun görülürse...

NECATİ TİĞLİ (Giresun) – Bir de canlandırma olayına gelirse Cemal Vekilimin dediği, Şule Çet olayında da canlandırma yapmıştı Profesör Doktor Çağlar Özdemir, Erciyes Üniversitesi Adli Tıp Uzmanı. Eğer canlandırma olayına gelecekseniz onu da değerlendirebiliriz.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Canlandırma, Sayın Başkanım, tekrar söyleyeyim yani hakikaten dikkate almanızı istiyorum bunu. Yani 10 yaşında bir çocuk 11 metreyi nasıl atlayabilir, bunu canlandırarak yaşamakta fayda var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tabii, canlandırma yapılabilir ama benim anladığım kadarıyla, soruşturmada tabii gizlilik...

BAŞKAN – Şu anda soruşturma devam ediyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet, gizlilik kararı var dosyada ama şöyle, benim anladığım kadarıyla, artık oradan düşmeyle çocuğun ölmediği biliniyor, soruşturma o aşamaya geldi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sayın Vekilim, onu biz biliyoruz ama hâlâ ısrarla iddia “Bu çocuk intihar etti.”

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İşte o denilmiyormuş artık, dosya o hâlde.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – İşte biz de bunu teyit etmek açısından, daha iyi teyit edelim diye... Canlandırmayı bizim önümüzde yapmayacak zaten, bir üniversiteye, örneğin Süleyman Demirel Üniversitesi -aklıma geldiği için söylüyorum- Spor Akademisi Bölümüne şöyle bir canlandırma yapın.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Uzun atlamacı bulmamız gerekiyor.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Uzun atlamacı var o konuda zaten.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – 4,5 metreden çatıyı aşip atlayacak.

BAŞKAN – Olay yerini görünce belki de canlandırmaya hiç gerek kalmayacak. Olay yerini bir görelim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de çok fazla, o üniversite, bu üniversite... Yani artık internette bir tıkla alabileceğimiz raporlar üzerine burada zaman kaybetmeyelim diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Doğru söylüyorsunuz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Burada önemli olan şey, bu soruşturma ne aşamada ya da sadece Rabia Naz olayında değil, neden bu soruşturmalar sekteye uğruyor, neden faili meçhul olarak kalıyor, dosyalar neden kapatılıyor, genel üzerinden bunlara bizim gitmemiz gerekiyor. Yani tabii ki Rabia Naz olayını inceleyeceğiz ama bunun gibi pek çok olay var, hep böyle güç gösterileriyle... Onun için, olay güçte düğümleniyor. Dolayısıyla, bizim yapmamız gereken, bu ve benzeri soruşturmalar neden sekteye uğruyor? Çünkü artık herkes söylüyor “Bu intihar ya da düşme değil.” diye. Ama araştırılmayan şeyler var, karartılan deliller var. Neden bu hâle geldi bu ve benzeri olaylar? Bence bizim Komisyon olarak en büyük sunacağımız katkı bu olacaktır, bizim görevimiz de zaten bu olmalıdır diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Tamamen katılıyorum. Benim “Burada dinleyelim, çerçeveyi anlayalım.” derken kastım buydu. Biz yasama organıyız, bu Komisyonun olayın aydınlatılmasında herhangi bir katkısının çok fazla olacağını düşünmüyorum ancak şu olacak: Olayın aydınlatılmasında varsa engelleyenler, bu tür olayların üstünün örtülmesi vesaire, bunun anlaşılmasında, soruşturmada güç sahipleri diye ifade edildi, öyle bir nüfuz sahipleri varsa onun sebebini, onun sonucunu ve buradan biz nasıl bir yasal çerçeve çıkarırız... Yani bu çalışmalarımızın en önemli sonucu Türkiye Büyük Millet Meclisine bir yasa değişikliği paketi sunabilir miyiz, teklif edebilir miyiz. Çünkü Rabia Naz olayını elbette spesifik olarak inceleyeceğiz ve ben ilk gittiğimizde de olayı anlayacağımızı düşünüyorum yani orada çok fazla... Çünkü bizim taşramızda dışarıdan anlatıldığı gibi değildir olaylar. Walter Benjamin galiba “estetize etmek” diye bir şeyden bahseder, çok basit bir olay anlatılarak çok spesifik, çok karmaşık hâle getirilebilir. Öyle değildir, baktığımızda gerçek çok nettir, sadedir, onu görürüz orada ama buna bu çerçevede, genel atmosferde ne yapabiliriz, hangi yasal düzenlemeleri yapabiliriz; bürokraside, toplumsal algıda nasıl bir duvarla karşı karşıyayız, bunları göreceğiz, bunun üzerinden bizim varacağımız en büyük belki kanaat o olacak.

O zaman bu kurumlardan uzman talep ediyoruz. Boralar Birliği ve Tabipler Birliğini de ilave edelim diye düşününüz, öyle mi arkadaşlar?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet.

BAŞKAN – Tabipler Birliği konusunda... Barolar Birliği bir şekilde artık bizim bu yargılamayla ulusal, tek ama Tabipler Birliğinde alternatif yerler... Madem Tabipler Birliğinden istendi, diğer STK'lerden de istensin diye ucu açık, bizi güç durumda bırakacak bir şey çıkabilir. Tabipler Birliğini bir daha düşünürüz ama Barolar Birliğini ilave ediyoruz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani konunun kendisiyle alakalı olan başka yerler varsa...

BAŞKAN – Sağlık Bakanlığından da istiyoruz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bakanlık başka bir şey Sayın Başkan, bunu yapmayalım, bakanlık başka bir şey. Özellikle bu olayda iktidar partisinin bir milletvekili biraz şüphe altında bırakılıyor. Öyle olduğu için söylemiyorum ama şimdi bu var. Bu varken kalkıp da sadece bakanlıktan dinleyecek insan istemek çok doğru olmaz.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Filiz Hanım, bir şey söyleyebilir miyim? Yani bakanlık burada yönlendirmeyecek ki anladığımız kadarıyla, Tabipler Odası da yönlendirmeyecek.

BAŞKAN – Bilgilendirecek.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, ben o gelmesin demiyorum, onun dışında gerçekten sınırlama koymayın.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sayın Başkanımın da şu yanı: Tabipler Odası gelirse diğer odalar ben de geleyim der bu sefer.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hangileri, Mimarlar Odası mı gelecek yani?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Gelir “İlgileniyorum.” der, ilgileniyor ya.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, o dediğiniz atlamayla ilgili bir şey söyleyebileceksiniz.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – İlgileniyorlar sonuçta. Türkiye’deki bütün komünistler, HDP’liler, CHP’liler bu işle çok fazla ilgileniyor zaten, onlar da “Biz de geliyoruz.” diyebilirler.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Neden? Duyarlılığı yüksek de ondan.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yani olabilir, duyarlı olduğunuz için, fazla duyarlısınız, olabilir de gelen sayısını artırmayalım yani.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ne güzel, herkes ilgileniyorsa gelsin de o öyle bir şey değil yani. Ben bunu bu ciddiyetle tartışmak istemiyorum açıkçası, kusura bakmayın da.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Olur mu, ciddiyetsizlikle ne ilgisi var yani Filiz Hanım yine?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama şu değil Cemal Bey: Gerçekten Mimarlar Odasının oradaki binadan atlama şeyi nasıl diye bir katkısı varsa gelir ama yok artık, benim için de yok artık, o yüzden zaten Tabipler Birliği geliyor diye bütün odalar, Su Ürünleri falan bize başvuracak değil yani.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – O zaman Tabipler Birliği ne diyecek bize gelip?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Şunda da prensip olarak karar verin: Siz bir şey önerdiğiniz, biz bunu kabul etmek zorunda mıyız? Hayır değiliz değil mi?

BAŞKAN – Hayır, değılsiniz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bizim de önerilerimiz olacak değil mi, biz de liste vereceğiz.

BAŞKAN – Tabii.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O zaman bu listelerimizi öncelikli alın, biz verelim listelerimizi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – O zaman oyalayalım Sayın Başkan. Bence oylamaya geçelim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama yok, diyorsanız ki biz bunu önerdik, zaten bunu kabul ediyoruz, zaten ikinci, 2-0 da bu olur diye düşünüyorum. Buyurun. Yani ne diyeyim, daha öneride bulunmuyoruz, daha bir şeyi tartışmıyoruz.

BAŞKAN – Şimdi, henüz başındayız, daha çok isimler çıkar, tekrar bakarız.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Onu diyoruz, evet.

BAŞKAN – O zaman ben tekrarlayayım arkadaşlar: Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Sağlık Bakanlığı, Aile ve Çalışma Bakanlığı, Adli Tıp ve üniversitelerden uzman isteyeceğiz, onlar bizimle çalışacaklar üç ay yani bu iş bitene kadar, raporda da görev alacaklar. Ayrıca çağırabileceğimiz kurumlar da Barolar, Tabipler, ayrıca başka ne ilave edebiliriz? Çocuk Esirgeme Kurumu olabilir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yok, gerek yok, onu ne yapacağız.

BAŞKAN – Zaten dinlediklerimizin seyri içerisinden “Şunu da mutlaka dinleyelim.” dediklerimiz çıkacaktır, şu anda çok kayıt koymayalım buna, ileride de tekrar gerek görürüz, tartışırız, mutabık kalırız, çağırırız.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sayın Başkan, bir de bize yazan başkaları var yani mesela Burak Oğraş, Fettah Tamince'nin otelinde, Rixos Otel'de... Birçok kimseye gitmiştir. O özellikle, oğlunun ölümünün şüpheli olduğunu ve araştırılmasını istiyor, 16 yaşında bir genç susuz bir havuzda ölü bulunmuş. Yani bunun gibi şeylerde ne yapacağız? Bir de buna da bir şey belirlememiz lazım herhâlde. Burada işte, dediğim gibi, benim önerim, bir güç, iktidar ilişkisi, patron, vesaire himaye eden biriyle olan şeylerde mi yapacağız, yoksa her türlü mü?

BAŞKAN – Ben işin mahiyeti icabı... Lütfen söylediklerimi siyasi anlamayın, Rabia Naz olayı münhasıran verildi bize, Meclis öyle zikretti. Onun dışında bir başka olay alırsak altından kalkamayız. Onun dışındaki olaylara genel çerçeve olarak bakarız, örnek olay gibi bakarız ama gidip o olaya odaklanırsak o zaman binlerce olay gelir ve biz altından kalkamayız. Çünkü şüpheli çocuk ölümü, esasen şüpheli ölüm başlı başına bir araştırma konusu. Ama bu, bizim Komisyonumuzu hiç kapanmayacak şekilde günlerce uğraştırabilir, hiçbir sonuca ulaşamayız. Rabia Naz dışında herhangi bir olayın spesifik olarak alınmaması taraftarıyım ben, onun dışındaki olayların hocamın söylediği gibi genel çerçeveyi, sebepleri, neden böyle oluyor, onları... Ha, nedenler, genel çerçeve üzerinde konuşurken, örnekler verebiliriz, atıflar yapabiliriz ama gidip olayı incelemek bizim -siz de takdir edersiniz- görevimizi imkânsızlaştırır.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama o zaman sadece Rabia Naz komisyonu olmalıydı.

BAŞKAN – Rabia Naz Komisyonu.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama öyle değil, Rabia Naz ve diğer şüpheli çocuk ölümleri.

BAŞKAN – Hayır, Rabia Naz üzerinden -siz de hep öyle dediniz başlangıçta konuşmalarda- bu çocuk ölümlerinin, şüpheli çocuk ölümlerinin genel çerçevesini, alınacak tedbirler, biz burada nerede hata yapıyoruz, ülkemizdeki tablo nedir, ne aksıyor, ne eksik onları yapabiliriz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bence süreç içinde bize başvuru ne kadar oluyor, buna da bakmalıyız.

BAŞKAN – O çok olur.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yok, olmayabilir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet, bu Komisyon kurulduğundan beri toplumsal olarak hakikaten çok büyük ilgi gördü hem medyada hem de vatandaşlar tarafından. Dolayısıyla çok fazla başvuru olmadı, hep söylenen isimler aynı isimler genelde. O zaman şöyle bir sıkıntı olabilir: Tek bir çocuk üzerinde...

BAŞKAN – Hayır, Rabia Naz olayı üzerinden, onu örnek olay olarak alarak şüpheli çocuk ölümlerinde genel bu konuda alınabilecek tedbirler, önlemler nelerdir, ülkemizin bu konudaki durumu nedir, biz bu tip faili meçhullerde ne yapıyoruz gibi bir hukuki, toplumsal, sosyal çerçevede.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ona belki ilerleyen süreçte de bakabiliriz, önce bunu yapıp daha sonra diğer dosyaları da alabiliriz çok değilse sayı faili meçhullerde.

BAŞKAN – Bakalım, göreceğiz. Siz de benim kanaatime geleceksiniz, öyle tahmin ediyorum.

Sayın Nuhoğlu, buyurun.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Ben Başkana katılıyorum çünkü bu Komisyon kurulduktan sonra, bu konuyla ilgilendiğim için, yani bilmiyorum büyük müdür sayı ama Rabia Naz’la ilgili ben araştırma önergesini verdiğimi “tweet”te yayınladım, 400 bine yakın tıklama aldım. Aynı oranda ilgi devam ediyor. Dediler ki: “Rabia Naz Komisyonunu kurdunuz ama bütün çocukları katarak Rabia Naz’ı sulandırılıyorsunuz.” Onun için Başkana katılıyorum yani Rabia Naz olayı sulandırılmış gibi görülürse bu Komisyon büyük töhmet altında kalır, Rabia Naz önceliğimiz olmalı kesinlikle. Fakat, ben, Rabia Naz’la ilgili konunun öyle üç ay falan sürecek bir konu olmadığını, belki de bizim bir ay sonra kanaate varacağımızı düşünüyorum. Onun için, eğer azsa, sayın üyemizin fikrine de katılıyorum, bana ulaşan 2 tane böyle faili meçhul var, muhtemelen sizlere de ulaşmıştır, bu, biri Burak Oğraş, diğeri de Onur Özkan. Bunları istediğiniz zaman size iletacağım. Böyle çok değilse, Rabia Naz’la ilgili konu da epey oluştuyorsa belki o zaman bazı isimlere dönmekte de fayda görüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Olabilir, zaman içinde bakabiliriz.

Evet arkadaşlar, şimdi o zaman kasım ayının...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kişileri belirlemedik herhâlde, öyle bir maddemiz vardı ama.

BAŞKAN – Uzmanları kurumlara yazıyoruz, kurumlar tespit ediyor.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – 3’üncü maddeyi diyor Sayın Başkan.

BAŞKAN – Şimdi, orada da isimle çağırarak mı istiyoruz?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet, özel çağırarak istediğimiz isimler var.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Belki yerinde de dinlenebilir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama işte orada olmayanlar var.

BAŞKAN – Kimler var mesela?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela ben mutlaka gazeteci Metin Cihan’ın dinlenmesi gerektiğini düşünüyorum, mutlaka dinlenmeli. Cem Küçük bu kadar kesin ve net bir yargı veriyorsa mutlaka onu da dinleyelim, iki farklı açıdan. Mutlaka savcayı dinlememiz gerektiğini düşünüyorum. Bir savcıdan söz ediliyor bildiğiniz gibi, ilk savcı, olay savcısı.

BAŞKAN – Bunlar Giresun’da dinleyeceklerimiz mi?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, kendisi daha sonra ağır ceza hâkimi olarak terfi ettirilerek bir yere gidiyor. Onu mutlaka dinlememiz gerektiğini düşünüyorum. Mesela, o gün İl Emniyet Müdürlüğünden olay yerine giden bir sivil polis ekibi olduğundan söz ediliyor, mutlaka onları dinlememiz gerektiğini düşünüyorum ben. Hiçbir şekilde dinlenmemiş onlar. Mesela ölümü için anma yapıldığı zaman Abdülhamit Gül bir açıklama yapmıştı ve ondan sonra savcı tekrar harekete geçmişti ve orada avukatı 50-60 tanık olduğundan söz etmişti ama ondan o 50-60 tanık ne oldu, dinlendi mi dinlenmedi mi bir daha hiçbir bilgi almadık, basın o konuda içreklige büründü, hiçbir şekilde bir bilgi alamadık biz o konuda. Dolayısıyla, mesela o 50-60 tanık kim? Avukatın mutlaka dinlenmesi gerektiğini düşünüyorum. Yalnız, o çağrılacak baro konusunda, çocuk hakları izleme konusundaki baronun Giresun Barosu olmamalı çünkü o baro çok ilgili değil bu konuyla. Özellikle Barolar Birliğinin izleme komisyonu olabilir.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İstanbul Barosu ilktir mesela çocuk hakları konusunda dolayısıyla benim orada kurucu olan arkadaşım var.

BAŞKAN – Şöyle yapalım: Önerdiğiniz isimleri bize yazılı olarak verin. Zaten Giresun'a gideceğiz, orada da görüşürüz şu isimleri çağıralım diye, kararlaştırırız.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sayın Başkanım, Sayın Vekilime ben de katılıyorum. Hem gazeteci Metin arkadaşımız hem Cem Küçük... Cem Küçük sadece o dünkü makaleyle değil, televizyon programlarıyla hem daha önceki köşe yazılarıyla, kendisinin de Eynesilli olması hasebiyle, gazeteci Metin arkadaşımız da yine bu konuyu sürekli gündeme getirdi. Her ikisi bu konuda fazlasıyla bilgi sahibi yani ellerinde bilgi, doküman fazlasıyla var çünkü bunlar ilgilendiği için o süreçte adalete ya da savcıya ulaşip bir şey yapamayanlar bilgileri bu 2 arkadaşına vermişler. Cem Küçük ve gazeteci Metin Cihan'ın dinlenmesini ben de talep ediyorum yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela ambulans şoförü... Aslında ilk şeyi veren ambulans şoförü. Mesela ambulans şoförünün de -bilmiyorum şu anda hâlâ Eynesil'de mi- onun mutlaka dinlenmesi gerekiyor.

BAŞKAN – Tamam, o isimleri yazılı olarak çalışın.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Olay yeri inceleme mesela, onların görev yeri değiştirilmiş.

BAŞKAN – Hayır, o dinleyeceklerimizi dinlerken yeni isimler çıkabilir, onları çağırırız.

Evet, arkadaşlar, isimleri bugün bildirebilir miyiz?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bildiririz.

Bir de tabii şunu sorabilir miyim: Şimdi, Giresun'a gittiğimizde kimlerle görüşeceğiz orada, onu belirlememiz lazım esas. Yani, Giresun'da kimlerle görüşeceğiz, bir de bizim çağırma hakkımız nedir, kimi çağıracağız, nasıl çağıracağız, biz mi gidip görüşeceğiz o yöntemleri de belirlememiz lazım.

BAŞKAN – Giresun'da onları biz ayarlayacağız. Giresun'a gideriz, muhtemelen orada bir yer ayarlarız toplantı salonu gibi, çağırırız oraya, istediğimiz herkesi çağırırız, herkesle konuşuruz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela Şaban Vatan'ın ağabeyinden söz ediliyor, mesela onu da dinlemeliyiz.

BAŞKAN – Evet, kıymetli arkadaşlar, Komisyonumuzun değerli üyeleri; insan hakları dediğimiz şeyin temeli yaşamaktır. Biz çocuğun yaşama hakkını konuşacağız. Çocuk, bizim kültürümüzde de dünyanın bütün kültürlerinde de her toplumun aristokratıdır, her toplumun en seçkin kişisidir, en imtiyazlısıdır, en sevilenidir, en göz bebeğidir ve her toplumun da geleceğidir. O açıdan, çocukla ölümün bir araya gelmesi bile bir trajedidir, biz onu araştıracağız. Çok hassas bir konuyu araştıracağız,

kamuoyunun bütün dikkati üzerimizde. Son bir haftadır benim aldığım mailler, telefonlar, gazetecilerin mülakat talebi, vesaire kamuoyunun ne kadar hassasiyetle bunu takip ettiğini gösteriyor. Bu itibarla, kırk kırk yaracağız, sadece siyasi endişelerimizden değil, kendimize ait bütün kişisel endişeleri de bir kenara koyup bu konuya odaklanacağız. Zaman zaman birbirimizin kalbini kıracağız, bağıracağız, çağıracağız ama konunun hassasiyetinden vicdanen hiç uzaklaşmayacağız inşallah. Ben bütün arkadaşlarıma iyi çalışmalar diliyorum, Rabb'im bizi vicdani olandan ayırmasın, muvaffak etsin.

Gidiş takvimimizi biz size bildireceğiz, bir görüşelim, ulaşım imkânlarını, orada kalışımızı vesaire. Orada ne kadar kalırız, kafanızda ne var? Onu da sorayım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İki üç gün.

BAŞKAN – Bir hafta sonuna göre mi ayarlayalım yoksa hafta içi mi ayarlayalım?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Cuma sabah gidebiliyorsak... Hafta içi bir gün de olsun ki resmî kurumlardan çağıracağlarımız olabilir.

BAŞKAN – Veya perşembe de olabilir, siz bilirsiniz yani, perşembe, cuma.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Cuma sabah da uçak var, perşembe akşamı da var. Perşembe akşam uçulup cuma sabahı değerlendirilebilir.

BAŞKAN – Biz o uçak durumlarına göre tekrar size özelden fikirlerinizi sorarız.

Hepinize hürmetler ediyor, saygılar sunuyorum.

İyi günler.

Kapanma Saati: 13.21

